

have visse Mængder og ville have visse Mængder. Hvis man under Manufakturvarer havde en Post, der hed vævede Varer, vilde man ganske sikkert rejse de stærkeste Indvendinger imod at dele disse vævede Varer i Silke, Halvsilke, Bomuldsvarer, Lærred og Tute. Ikke mindre berettigede Indvendinger kunde man rejse mod Sukkeret, naar det f. Ex. kun havde tre bestemte Positioner, fabrikeret Topsukker, Kandis og alle pulveriserede Sukkere. Hvis man nu vilde dele disse pulveriserede Sukkere med en forskjellig Told efter forskjellige Standardnumre, vilde man sikkert ogsaa kunne rejse berettigede Indvendinger derimod. Naar man altsaa kun har en Position Ost, som er toldbar, vil man sikkert fra Toldvesenets Side værges sig imod at dele denne Position i Klasser, thi det er givet, at der altid vil være større Vanskelighed ved at dele Osten i to Positioner end at have den under een. Det er blot denne Bemærkning, jeg har villet gøre. De Medlemmer heri Salen, der ønske Muligheden af at komme til en saadan Ordning, skulle ikke være Illusioner om, at det Forslag, som jeg eller Andre vilde kunne stille, vilde kunne være fuldstændigt, rigtigt praktisk og hensigtsmæssigt i alle Maader, men jeg siger blot: Muligheden for, at et saadant Forslag kunde blive vedtaget, vilde de Herrer affjære sig fra, naar de nu stemme for Ostetolden. Dermed skal jeg slutte.

W. Peterfen: Jeg forstaar saa godt, at den ærede Ordfører ikke vil erkjende, at man ved at følge Flertallet med Hensyn til Afstemningen over Forslag Nr. 22 om Sællelærred og Sælle anerkjender det Princip, at man kan lægge Told paa Raastoffet og lade de deraf forarbejdede Fabrikata gaa ind toldfrit. Jeg forstaar saa godt, at det er et Princip, som Ingen vil anerkjende, men, mine Herrer, hvorledes De end vende og dreie det, ligger det i den Afstemning, her finder Sted. De Herrer, der stemme for, at Raastoffet skal belægges med Told, og de deraf forarbejdede Gjenstande gaa toldfrit ind, anerkjende, at Principet er rigtigt. Der er mange Maader, hvorpaa man kan komme over Sagen. Blandt Andet synes den simpleste at være den, at ligesom man gjør det færdige Fabrikat af Tutesstof toldfrit, saaledes burde man ogsaa gjøre Tutesgarnet toldfrit; men det vil man ikke indlade sig paa, og hvorfor ikke? Fordi man derved vilde stille den bestaaende Tutesfabrik heldigere, end den nu er, idet den fik Tutesstoffet frit ind, som den nu maa betale en betydelig Told af. Men jeg erkjender ogsaa paa den anden Side, at man ikke godt kan gjøre det; thi Sagen er den,

at ved Siden af Tute er der i de senere Aaringer opkommet mange forskjellige Stoffer, som staa det meget nær, og derfor kan man ikke gjøre Tutesgarnet frit, naar man belægger andre Stoffer med Told, idet der vilde opstaa Kontroverser med Toldvesenet om, hvad der var Tutesgarn og hvad ikke. Desuagtet vil jeg tilraade det høie Thing at følge Mindretallet og saa overlade det til Udvalget, om det mellem 2den og 3die Behandling kan finde paa en Maade, hvorpaa det kan indløbkomme de Industridrivende, som tro at lide ved, at Sælle, som hidtil have været toldpligtige, nu ikke skulle betale Told. — Med Hensyn til Stenolie, hvor den ærede Ordfører omtalte mig og min forandrede Stilling, gjorde jeg allerede igaar Regnskab for, hvorfor jeg havde forandret min Stilling. Jeg erkjender, at det er en Forandring, og det erkjendte jeg allerede igaar. Jeg tror, at det vil være vanskelige eventuelt at faa Told lagt paa en Artikel, som nu er toldfri, og jeg erkjender ikke, at en Told paa Stenolie af 1 Ore egentlig har saa stor Værdi ligeoverfor Værdien af Stenolien. — Med Hensyn til Salttolden skal jeg sige, at naar den ærede Ordfører og den høitærede Finantsminister mener, at man vilde blive fri for Tolden paa Sælle, gaar jeg ud fra den modsatte Anskuelse, at Tolden paa Sælle vil vedblive at bestaa. Men naar den høitærede Finantsminister igaar gjorde gjældende, at Saltaffinaderierne i Virkeligheden ikke kunde sættes i Sammenligning med Dyrkerne af dansk Tobak, fordi man havde allerede i 1871—72 tænkt paa at hæve Salttolden, maa jeg bemærke, at det Samme rammer ogsaa de indenlandske Tobaksdyrkere. Og saa dengang tænkte man paa, at det skulde forbydes dem at avle Tobak. — Hvad Osten angaar, skal jeg ikke indlade mig videre derpaa, men blot sige, at dersom den ærede Ordfører tror, at fordi Tolden paa Ost falder bort, skulde man faae den Ost, som nu koster 18 Ore, for 8 Ore, tager han mærkelig feil.

Gaffner: Den ærede sidste Taler, som saa varmt førte Forsvaret for den her i Landet bestaaende Tutesfabrik, tilraadede Thinget at stemme med Mindretallet, saaledes at Sælle derefter ikke blev toldfrie, idet han mente, at Udvalget saa mellem 2den og 3die Behandling vilde tage under Overvejelse, hvorledes man kunde lette de Industrigræne, som vilde lide Tab ved Sællenes Fortoldning. Jeg tror, at jeg bør opløse Thinget om, hvad der jo ogsaa er den ærede Landskingsmand fuldt befyndt, at Udvalget har gennem flere Møder bestjærtiget sig